

kunne forsvinde, og for en Pakke, som indeholder en lille Værdigenstand, som vejer meget lidt, f. Eks. en Forlovelsesring, bliver det en ganske forsvindende Erstatning. Det er muligt, at en saadan Forsikring til en lav Præmie vilde være formaalstjenlig og blive benyttet af mange Mennesker. Jeg slutter mig ganske til den Tanke, der blev fremsat før af en Taler, at man med Hensyn til Besørgelsen af Aviser ogsaa kom ind paa Lokalporto, da den Ulejlighed, Postvæsenet har, er forskellig, efter som Aviserne skulle sendes indenfor et Lokaldistrikt eller længere bort.

Naar jeg tillader mig at minde om mine Begyndelsesbemærkninger, vil man kunne forstaa, at jeg er ganske enig med Ordføreren for Venstre (Jerichow) i, at der, naar Postloven nu skal udkomme med alle Bestemmelserne samlede, maa foregaa et grundigt Gennemsyn, for at man ikke skal faa ganske forældede Bestemmelser, som ere gaaede ud af Kurs, ind i Loven. Men naar man siger, at det var en Op-gave for Udvalget, er det nok rigtigt rent formelt set, men jeg vil da rigtignok haabe, at man i Ministeriet giver sig til at læse Postloven, som den efterhaanden er bleven ændret, grundigt igennem, og saa for Udvalget fremsætter Forslag om, hvorledes Ændringerne skulle være. Dermed skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

Dinesen: Det er ikke usandsynligt, at jeg under denne Sags fortsatte Behandling kan slutte mig til adskillige af de kritiske Bemærkninger, der ere fremsatte af forskellige Talere overfor det foreliggende Lovforslag. Men i Øjeblikket skal jeg ikke betegne nærmere, hvilke det vil blive Tilfældet med. Et Hovedhensyn ved Sagens Behandling er det Hensyn, som Ministeren har taget, da han lod Forslaget udarbejde og forelægge for Tinget, nemlig at skabe større Indtægter for Statskassen. Nu er det meget muligt, at Bestræbelserne for ad denne Vej at skabe Indtægter vilde gøre ondt adskillige Steder, men det vil altid blive Tilfældet, naar det drejer sig om at skaffe flere Penge i Statskassen. Det kan derfor ikke nytte noget, at man ommer sig ved saadanne Paalæg. De skulle i det hele til. Jeg har kun taget Ordet for at sige dette, men jeg mener for øvrigt, at Lovforslaget bør nyde Fremme ligesom de andre Forslag, der ere forelagte af de samme Grunde.

Den ærede sidste Taler (Ellinger) talte om forskellige modsatte Opfattelser,

der have hersket paa Rigsdagen under Behandlingen af Spørgsmaal af samme Art som det foreliggende. Det er fuldkommen rigtigt, at der har været en saadan Veksel i Anskuelser fra det ene Standpunkt til, jeg havde nær sagt, det modsatte. Det er jo snart blevet yndet at spise den Kaal, man har behandlet paa en mindre pæn Maade. En saadan Kaal er bleven en ret almindelig Kost, men det gaar her som i Wessels Fortælling om de tørre Jyder: Naar man har en sulten Mave, glider det nok ned. Jeg vil imidlertid ønske, man ikke vil være alt for kritisk ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, men vil tænke paa det Hovedhensyn, som ligger til Grund for dette og de andre lignende Forslag.

J. Sørensen: Jeg vil ligesom flere af de øvrige Talere udtale min Betænkkelighed ved det Tilbagekridt, der sker ved en Tilbagevenden til de gamle Bestemmelser om Lokalporto. Befolkningen har nu vænnet sig til de Begunstigelser, der i sin Tid bleve tilstaaede den i saa Henseende, og det vil derfor sikkert vække ikke saa lidt Misfornøjelse, hvis man nu vender tilbage til det tidligere. For øvrigt skal jeg anerkende den Maade, hvorpaa Forslaget blev omtalt af den ærede Ordfører (Jerichow), og jeg kan ogsaa i det væsentligste underskrive, hvad han sagde. Jeg stiller mig heller ikke i Opposition til Tanken om at skaffe Staten forøgede Indtægter paa dette Omraade, men vil gerne henlede Opmærksomheden paa et Forslag, der i disse Dage er fremkommet fra Postmester von Holstein i Hjørring, i Dansk Postblad for 4. November 1911. Han foreslaar en moderat Forhøjelse af Pakkeportoens i Stedet for dette Tilbagekridt med Hensyn til Lokalporto. Nu betaler man i Porto 20 Øre for Postpakker paa indtil 5 Pund og 30 Øre for Pakker mellem 5 og 10 Pund. Denne Takst foreslaar han simplificeret saaledes, at Porto for Pakker paa indtil 10 Pund fremtidig bliver 25 Øre, altsaa samme Takst som for Statsbanernes Frimærkepakker. Der sendes aarlig med Postvæsenet 6½ Mill. Pakker, men kun 17 pCt. af disse vejer mellem 5 og 10 Pund, og kun 1 pCt. vejer over 10 Pund. Det store Antal Pakker vejer altsaa under 5 Pund, og efter Postmester Holsteins Beregning skulde denne lille Omlægning af Taksten give en Merindtægt for Statskassen af 216,000 Kr. — Dernæst foreslaar han nogle andre Ændringer, som ogsaa forekomme mig ret praktiske. Som det er nu, er det næsten, som om der var Forbud mod